

זה הסימן לכך שהוא באמת ידוע ומוכר, מלבד כל הסימנים האחרים. הרגשתי לא נעים, ממש לא נוח. בשבילי כישוריו שלונסקי זה גאון, ופה בא הילד הזה, הקטנצ'יק, כלומר אני, ומתנהגים אליו כמו מלך. שמעתי ששלונסקי עכשיו, לאחר הרבה ויכוחים ודיונים, זכה לקבל אלף דולאר פרס. אז אני שואל, איפה הצדק כאן?

★★★
ביקוי בתמוזה

מועדון האמנים אני יושב אמנם על כיסא מיוחד ששייך לי בלבד. אבל לעומת זאת אני שוכב במיטה של רחל ולטש. אני גר לא רחוק מארמון המלכה, ב' בית בן שתי קומות שהיה שייך בעבר לי כוכבת-הגוף הידועה. זה לא מפריע לי לישון במיטה שלה. כל זמן שהיא איננה שם — זה בסדר. אני ישן במיטה של רחל ולטש, נוסע ב' גאנאר של ג'ון סוליבן, בעלה של דליה לביא, ושט ב'יאכטה של הנסיך פייצל. ביום השבת האחרון יצא הנסיך פייצל אל כוחץ לעיר ונתן לי את מפתחות היאכטה. לקחתי את ילדי ואת אשתי, ונסענו לבילוי של יום שלם לאורך התמוזה. אבל למרות כל הפריטים החשובים הללו, נשארתי אותו חיים סופול. צעיר ישראלי שאמנם כבש את לונדון, אבל לונדון עדיין לא כבשה אותו. נשארתי צבר בדמי יב' נפשי, ובעיניי של צבר אני מודר את כל הנעשה סביבי. שירלי מקלין, ידידה חדשה שלי בעיר ה' חדשה, היא בחורה נהדרת. חבריהמנית יר' צאת מן הכלל. היא היתה יכולה להיות ב' שקט ישראלית, מהנוצר העובד ומההכשרה. גם שון קונרי בחור נהדר. יכול היה להיות בפלמ"ח. הכרתי את שון לאחר שהוא חזה בהצגה שלי, ובא אל מאחורי הקלעים להודות לי.

אני, חיים רוטשילד

איך אני יכול להיות עכשיו מאהב שלה?

★★★
שותף בהצגה

ב' כד אופן, גם אם לא אקבל שום תפ' קיד וגם אם אהיה מובטל, אין לעת עתה, שום סכנה שאגוע ברעב. להצגה כבר נמכרו כל הכרטיסים לכמה חודשים מראש. כרטיסים בשושים וארבעה אלף לירות שטר' לינג.

אולי זה לא היה כל כך מעניין אילו לא הייתי שותף בהצגה. דרשתי מראש, עם תחילת לה ההצגה, לקבל אחוזים מהמכירה, ולא משכורת קבועה. המארגנים לא היו בטוחים שההצגה תלך, וקפצו על הצעתי בשמחה. סלזח שבתי, שגם בו אני שותף, מוצג כבר שבוע שביעי בלונדון, באולמות מלאים, התקליטים של שירי ההצגה, שגם בהם אני שותף, נמכרו בשיא של למעלה מכמה אלף תקליטים, והם צועדים באחד המקומות ה' ראשונים במצעד הפיומונים. תקליט שבארץ נכשל, תקליט של שירי מלחמה, שהוקלטו הרבה זמן לפני המלחמה, הובא מיד לאחר המלחמה ללונדון, נמכר כבר בעשרת אלפים עותקים, וכמובן שגם בזה אני שותף. לכן אין מה לדאוג לי. אני אמנם מוציא למעלה משבעת אלפים לירות ישראליות ל' חודש על הוצאות הבית שלי, אני אמנם הבאתי לונדון את הורי ושלחתי אותם ל' קנדה, לבקר קרובי משפחה, אבל את כל זה אני עושה עם הכסף שאני מקטן שלי, עם דמי הכיס.

אני דווקא צודק שאני מסרב להמשיך את ההצגה יותר משנה. כי יש סכנה שבתום שנה, כשאעלה על הבמה ואשיר את לו הייתי רוטשילד, זה יהיה כמש לא אקסולאי.

קיבלתי עד עכשיו שבעים תסריטים. אר' בעה סוכנים שלי ישבו וקראו אותם אחד אחד. מכין כולם להצגה הכי נראית לי זו ההצגה של פרד זינגמן, זה שעשה את מעתה ועד עולם ואת אדם לכל עת.

★★★
ספגטי בארוחה

ההסרטה תתחיל באפריל לצירי י' ישחק בעל האוסקאר פול סקופילד. אומרים שזה מביא מזל טוב, כשהאוסקאר נמצא בסביבה.

המחיר שלי בשוק, בימים אלה, הוא עש' רים וחמישה עד שלושים אלף דולאר ל' שבוע, אבל לא כל אחד יכול לקנות אותי במחיר הזה. בשביל פרד זינגמן הייתי מוכן לעבוד אפילו בשביל אלף דולאר לשבוע. כדאי לי לעשות תפקיד טוב בשביל פרוטות, ולא לעשות תפקיד רע, בשביל הרבה כסף, ולהיות אחרי זה מובטל. לעת עתה אין סכנה כזאת. עד עכשיו דחייתי, בין השאר, את קרלו פונטי, שהיה בהצגה שלי, נכנס מאד לאחראימכן אל מאחורי רי הקלעים והציע לי בבת-אחת שלושה תפ' קורים ראשיים, בשלושה סרטים, תמורת חצי מיליון דולאר. לפני זה הוא השקיע בי אר' ח' איטלקית דשנה, עם הרבה ספגטי, אבל מסתבר שההשקעה היתה לחינם. אני דרש' תי לפקח על התסריטים ולקבוע בעצמי מי יהיה הבמאי, ופונטי לא הסכים לזה. הפגישה עם דבורה קר היתה עוד יותר נעימה. היא הזמינה אותי לארוחת-ערב ב' חדר רומנטי, מואר בנרות, וביקשה אותי שאהיה המאהב שלה. בסרט. סירבתי. הערצ' תי אותה בתור אשה כשהייתי ילד קטן. אז

פורטרט. אף אחד מהם לא דומה לי, אבל אני בכל זאת שומר עליהם.

אפילו המלבישה שלי, בחורה ישראלית חמודה, מקבלת בזכותי מתנות, ובשבוע ש' עבר היא קיבלה בכוח חליפה מהודרת, בתור שוחד, כדי שתכניס בחור צעיר לחדר ההל' בשה שלי.

★★★
מכתבים בחדר

ש' לי הרבה חברים בלתי-קרואים, אבל בעיקר חברות. הן רצות אחרי, מנסות ל' חזר אחרי, שולחות לי מכתבי-אהבה שאשתי קוראת וממיינת, שולחות לי שפתונים, לב' בות, פרחים, ואילו יכלו, היו שולחות גם את עצמן, לא חשוב באיזו אריזה. הן בדרך כלל לא נורמליות. בחורה נור' מלית לא תעשה שטויות כאלה. אם כי לפי מספר המכתבים המונחים ב' חדר, מסתבר שלונדון מלאה לא נורמליות. בעוד חצי שנה אסיים את תפקידי בתור סוביה החולב, אבל אני כבר מתכוון להש' תנות ולהפוך מהפכן קומוניסט צעיר ונלהב. זה יהיה, לשם שינוי, תפקיד קולנועי.

באי ג'מייקה, מצטט אמנם את חלדימיר איר' לייץ' לנין שאמר כי "המילים הקולעות שרת מאה חטיבות צבא", אבל הוא לא שוכח גם להזכיר מה שאמר פעם פירסומאי טוב: "קל הרבה יותר למכור שחורה טובה מאשר שחורה רעה" — מוצר משובח כחור רב מכוחו של עט'סופרים משובח!"

חתיק חיים אפרוני) הוא: אם מצאת מסע' פירסום טוב, חזור ופרסם אותו ככל יכולתך (כל עוד אין מוצר מתישן — מסע גדול לא יבלה לעולם).
עדיף מעט'סופרים. ריבס בן ה'57, מיליונר בזכות מסעות-הפירסום שלו, המב' לה את רוב ימיו באחוזותו בת 240 הדונם

הוא הזמין אותי לארוחת-צהריים גדולה בביתו. האוכל היה לא רע.

★★★
פורטרטים בבית

ימים אלה נפגשתי עם סמי דייחיים. הוא סופר-אדם. כולו פקעת של שרירי רים ועצבים. שחקן גדול, ויהודי טוב. גם אשתו נהדרת. גם כן יהודיה טובה. הנסיך ציארלס, בנה של המלכה אליזבת, הוא עדיין לא חבר שלי. הוא בא אמנם ל' הצגה, ישב בה עד הסוף, אבל רצים מיהרו אלי בתום ההצגה ואמרו לי שאין זה מכבד דו של הנסיך לעלות אל מאחורי הקלעים לברך את השחקן. השחקן צריך לרדת אליו, ולהשתחלות לפניו. לא ירדתי. מילא, לרדת הייתי מוכן, אבל להשתחלות, מה פתאום להשתחולת? חוץ מזה יש לי הרבה חברים לא-קרואים. הם מנסים להתגבג אלי לחריה-הלכשה ה' מפואר שלי, הם מקיפים את הבית שלי, הם שולחים לי מכתבים, ומתנות, ויש לי בבית מחסן מלא פורטרטים שלי, מעשה ידיהם. כל מי שיוודע להחזיק עיפרון שולח לי

תרגום שחורה טובה

מצאות פירסום (מאת רוטר ריבס): הוצאת צ'צ'יק; 143 עמ') הפירסומאי ה' אמריקאי ריבס קובע שני כללי-יסוד לפיר' סום טוב. הראשון הוא לא להתחכם. אחרת